

فرم ترجمان دانش

دانشکده پرستاری - مامایی شهید بهشتی رشت

عنوان طرح: بررسی میزان نشانه‌های دستگاه ادراری تحتانی و عوامل مرتبط با آن در پرستاران زن شاغل در مراکز آموزشی - درمانی دانشگاه علوم پزشکی گیلان سال ۹۹-۱۳۹۸

مجری طرح و همکاران: دکتر عبدالحسین امامی سیگارودی، دکتر محمدتقی مقدم نیا، دکتر احسان کاظم نژاد لیلی،
مریم نصیری

مخاطبان: زنان، کادر درمان، گیرندگان و ارائه‌دهندگان خدمات مراقبتی

مهمترین یافته‌ها و کاربرد آنها:

نتایج این مطالعه نشان داد که فراوانی نشانه‌های دستگاه ادراری تحتانی در پرستاران زن ایرانی بالا بود. شکایت اکثریت آنان به ترتیب فوریت در ادرار کردن، تکرر ادرار شبانه، تکرر ادرار روزانه، درد مثانه و بی‌اختیاری ادراری استرسی بود. بیشترین نمره آزار دهنده‌گی نشانه مربوط به فوریت در ادرار کردن بود. حیطة مکان ترجیحی برای دفع ادرار و حیطة به تعویق انداختن دفع ادرار، نامناسب‌ترین رفتارهای توالیت رفتن در پرستاران زن بود که ارتباط مثبت معنی‌داری با نشانه‌های دستگاه ادراری تحتانی داشت. از بین متغیرهای قابل کنترل، سابقه کار، به تعویق انداختن دفع ادرار در هنگام کار، سابقه عفونت ادراری طی ۶ ماه گذشته، استفاده از پد پرینه برای پیشگیری از نشت ادرار و جابه‌جایی اجسام سنگین در محل کار با نشانه‌های دستگاه ادراری تحتانی ارتباط داشتند. از آنجایی‌که این رفتارها قابل اصلاح هستند، بنابراین ممکن است بتوان از بروز علائم ادراری مرتبط با آن و کاهش بهره‌وری شغلی پرستاران پیشگیری نمود.

انجام مداخلات مناسب از جمله برنامه‌های آموزشی برای دانشجویان پرستاری و نیز آموزش‌های ضمن خدمت در پرستاران به‌ویژه پرستاران جوان و کم‌سابقه در زمینه نشانه‌های دستگاه ادراری تحتانی و همچنین رفتارهای دفع ادرار می‌تواند هم به افزایش آگاهی، دانش و بهبود رفتار پرستاران زن، کمک نموده و هم راهنمایی برای ایفای نقش آموزشی و مراقبتی پرستاران، برای بیماران مبتلا به نشانه‌های دستگاه ادراری تحتانی باشد.

کلید واژه‌ها: نشانه‌های دستگاه ادراری تحتانی، امکانات توالیت، کادرپرستاری بیمارستان، زنان